

عنوان مقاله:

فرصتها و چالشهای ایران و دیگر کشورهای اسلامی در مواجهه و پیوستن به دیوان کیفری بین المللی (1)

محل انتشار:

ماهنامه پژوهش ملل، دوره 2، شماره 18 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

محسن سیرغانی - استادیار، عضو هیات علمی گروه حقوق دانشگاه پیام نور

مهدی ربیع - دانشجوی دکتری حقوق کیفری و جرمشناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد مشهد

خلاصه مقاله:

در این پژوهش سعی شده با بررسی سیر تشکیل دیوان و نظرات موافقان و مخالفان و نظر ایران و دیگر کشورهای اسلامی در مواجهه با دیوان و فواید و مضرات آن پرداخته شود. دولت ایران در 31 دسامبر 2002 میلادی اساسنامه دیوان بینالمللی کیفری را امضا کرد لکن تاکنون تصویب آن در دستورکار مجلس قرار نگرفته است. ایران در راستای الحاق به دیوانکیفری بینالمللی با محدودیتهای شرعی و قانونی مواجه بوده، این موانع قابلحل بنظر میرسد و ایران میتواند با رفع این موانع به عضوی فعال در آن مرجع تبدیل شود. اساسنامه دیوان کیفری بینالمللی، یک معاهده چندجانبه بینالمللی است. دولتها، باتوجه به مقررات اساسنامه، متعهد هستند که با محکمه جدیدالتاسیس همکاری و آرای آنرا اجراء نمایند. علیرغم مزایایی که پیوستن به دیوان بینالمللی کیفری برای کشورهای اسلامی و از جمله ایران به عنوان تنها کشور اسلامی مستقل در سطح بینالمللی در بردارد لکن چالشهای مهمی نیز با توجه به خوی استبداد طلبانه برخی کشورهایقدرتمندجهانی در برخواهد داشت که در این مقاله سعی شده تا ابتدا به سیر تشکیل دیوان کیفری بینالمللی و سپس بررسی نظرات موافقان و مخالفان تاسیس آن و در ادامه نگرش کشورهای اسلامی به این دیوان اشاره و اهم مطالب بررسیگردد.

کلمات کلیدی:

دیوان کیفری بینالمللی، کشورهای اسلامی، الحاق، صلاحیت تکمیلی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/667196>

